

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
a kiadóhivatal veszi föl

Erreth János

Pécs szabad kir. város volt országgyűlési képviselője

vasárnap, október hó 25-én
délelőtti 10 órakor a Hattyu teremben tartja

PROGRAMM-BESZÉDÉT,

melynek meghallgatására ez uton is meg-
hívjuk a város választóközönségét.

Az Erreth párt végrehajtó
bizottsága nevében:

Dr. Szekrénnyessy Ferencz, jegyző
Dr. Jobst László, az Erreth-párt elnöke.

Két jelölt.

Pécs, 1896. október hó 24.

(*) Mohács óta van meg Magyar-
országon két párt, az osztrák párt, a
magyar párt. Mindkét pártnak meg voltak
már a régi időben vezérei, harcosai, hívei.
A magyar pártot úgy hívták, hogy „ku-
rucok” s vezérei voltak Bocskay, Bethlen,
Thököly és a Rákócyak; az osztrák pártot
úgy hívták, hogy „labancok”, vezérei Heis-
ter, Karaffa és a többi.

Károlyi letétette a majthényi sikon a
zászlókat s 1711-től kezdve 1848-ig bi-
zony csak az Isten mentett meg bennün-
ket attól, hogy még magyar maradt a
világon. 1848-ban az eszme újra küzdött

s százezrek harcoltak Magyarország szabad-
ságáért. Elhulltak, de az eszme él!

Legutóbb aztán, 1867-ben néhány
méltóságos ur egy ideiglenes adásvételi
szerződést kötött s átadta Magyarország
függetlenségét, szabadságát az osztráknak.
De az 1848. év eszméi, az akkori ellen-
mondás fenmaradt, s most Magyarországon
két közjogi politikai párt küzd. Az egyik
Magyarország függetlenségéért, szabad-
ságáért, a másik annak az adásvételi szer-
ződésnek fentartásáért, melyben az ország
függetlenségét az osztráknak átadták.

Miért ne lehetne tehát az egyiket
magyar pártnak, a másikat osztrák párt-
nak nevezni? A magyar pártot képezik az
ellenzékek s első sorban is a független-
ségi és 48-as párt, mely számot vetve a
helyzettel, itt Pécs városában egy párton-
kívüli jelölt zászlója alá csoportosult, azt
a jelöltet támogatja szívvél-lélekkel, aki
már 1892-ki programbeszédében kijelen-
tette, hogy politikai végcélját az önálló
és független Magyarország képezi.

Erreth Jánosnak sem a központi
pártkassza sok ezrei, sem a hivatalos
apparátus és az a sok száz kommandóra
szavazó automata nem állanak rendel-
kezésére; Erreth János nem ígérhet
protekcziót, sápot, közbenjárást annyi ugor-
kafára kapaszkodó helybeli strébernek,
mint a hivatalos jelölt királyi tanácsos.
Van azonban Erreth Jánosnak szeplőte-
len jelleme, meg nem vásárolható hazafi-
sága és meggyőződése, melyet föl nem

áldozna semmiféle zsiros hivatal-, vagy
rangért, de még magáért a mandátumért
sem. Birja összes polgártársai teljes tisz-
teletét s rokonszenvét, kik a mult ciklus-
ban egyhangulag küldték a parla-
mentbe.

Nem kért soha semmit, nem várt soha
semmit s el sem fogadna a hatalomtól;
mert egyénileg és vagyoniilag teljesen füg-
getlen. Önzetlenül, minden díj és ellen-
érték követelése nélkül szolgálta hazáját,
szülővárosát.

Ezzel szemben elmondhatjuk-e mindezt
az ellenjelölről tiszta lelkiismerettel? Hisz
ő csak úgyesen ki tudta zsákmányolni a
helyzet előnyeit, ami mameluk felfogás
szerint őt „ügyes” politikusnak kvalifikálja,
a mikben most nagy a kereslet Bánffyék-
nél, a honnét csak az ilyeneknek küldözik
a banknótákat csomószámra.

Száz szónak is egy a vége, Aidin-
ger János kir. tanácsos polgármestert
Pécs városára és annak közönségére a
központból parancsolták rá, nincsen e vá-
rosban függetlenül gondolkozó polgár, aki
fölkérte volna őt a jelöltség elfogadására.
Mert őt csupán „a szabadelvű párt végre-
hajtó bizottsága” Záray, Krasznay et Comp.
jelölték és bizony még a legprimitívebb
észjárásu politikus is belát azokba a
szcenirozásokba, hogyan szoktak színre hozni
nálunk efféle jelöltetést, mert bizony abban
az osztrák-pártban még eddigelé soha sem
volt rá eset, hogy a „lekesült” tagok
bármelyike is merne azokon a pártgyalé-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Ez a hét a szónoklások hete volt.

Nem csalódom, ha azt állítom, hogy a
beszélni mindig kitűnően tudó magyar e hé-
ten feltűnőül önmagát.

A vasárnap — hirtelenében nem is tu-
dom hány — szónoklattal vezette be a hetet.
Wlassich miniszter Csáktornyán, Erdély Jász-
berényben, Lukács Egerben beszélt s Szi-
lágý Somlyón Bánffy által is beszéltetett. U-
ron Ujvidéken járt s hogy a néppárt se ma-
radjon hátra, aranygyapjas vezérét Kecse-
mét részesítette méltó fogadtatásban. Így
indulván a szónoklatoknak neki a hét, nem
csoda aztán, ha Pécssett is megriszkiroztak
végre egy szónoklatot.

Bizony sokáig ki sem tudta, hogy lesz
szerencsénk ehhez a megnyilatkozáshoz. De
mikor szerdán este azt a bizonyos bankettet
megtartották, bizonyos volt benne mindenki,
hogy hallani fogjuk a beszédet is. És másnap
csakugyan hallottuk is, azaz hallották azok,
kik este 6 órakor a fényes Vigadó terembe

bemerészkedtek. Nos hát a beszéd megvolt
s utána bankett is következett.

Igen sokan voltak azonban kik nem
tudták megérteni, miért lesz az a beszéd este?
Némelyek ugyan azt állítják, hogy azért volt,
mert az étvágyát akarták elvenni vele az
utána következő bankettre hivatalosoknak;
de ha ezt elérték is ezzel, nem ez volt az
igazi ok a sötétben bujkálásra. Először is,
már a meghívókból kitetszőleg, csak Pécs
város „szabadelvű” polgárait hívták meg a
beszédre; másodsor pedig nem akarták,
hogy a beszédet a nép is meghallgassa. És
bizony nem hallgatta egyetlen polgár sem,
mert aki ott volt, mind „ur” vala az egytől-egyig.
De hát minek is? Pécs városának képviselőt
a „szabadelvű” párt a nép megkérdezése
nélkül is tud adni; publikumot biztosítottak
a beszédnek az „urak”, a nép pedig majd
szerdán szavaz, mint a karikacsapás, a sza-
badelvű jelöltre. Mert a népben nem hisznek
felvilágosodást, nem tudnak önállóságot a sza-
badelvű pártiak s azt remélik, hogy a nép
meg se kérdezi, mit is várhat a jelölttől, csak
megy majd ész nélkül az ő jelöltjükre sza-
vazni.

De hogy ebben alaposan csalódtak, azt
majd megmutatja a választás. Ez a beszéd
volt arcpirító dokumentuma annak, hogy Pécs

városának a nép megkérdezése nélkül, a nép
meghallgatásának figyelmelével akarnak kép-
viselőt állítani. Faragnak neki egy bálványt
— a saját hasonlatosságukra — és azt pa-
rancsolják a népnek:

— Ez a te istened, ezt imádd!

Ezt az idegen istent azonban a nép
porba fogja dönteni és meg fogja mutatni,
hogy nem vezeteti magát orránál fogva egy-
két potentát által, hanem szavas arra, aki
nem holmi osztályok, hanem egész Pécs vá-
rosának, egész Pécs város népének érdekeit
szívén hordja. A sötétbe buvók, az uri nagy-
ságuk korlátai közé elzárkózók pártja pedig
meg fog bukni s lehet, hogy akkor talán
megtanulja respektálni a népet is, a kinek
nem parfümírozott ruháitól is óvakodik most,
nehogy az ő finom bársonyával érintkez-
hessék.

Pedig hát megtaníthatnák őket az idők.
Annyiban tanultak is már eleget, hogy kilin-
celnek és voksokat csavarnának ki még a
Mecsek szikláiból is, — mert a választóktól
nem sok reményt merítenek. De másban nem.
Azt nem tanulták meg, hogy a nép is akarja
ám tudni, hogy mit határoztak sorsa fölől az
urak s nem kellene népnek nézniük azt a
csapat inasgyereket, mely az után a bizonyos
beszéd után szónokukat két zászló elővitele

seken tiltakozó szót emelni az ilyen felsőbb helyről ráerőszakolt jelölt ellen.

De hát különösen Pécsen annyi számtalan érdek csomósodik össze a kormány kegyzálaiból, a legvastagabb önzés, spekuláció s kenyérkérdés annyiféle rugója működik a „szabadelvű“ pártérdek spanyolfala mögött, hogy bárkit, Aidingernél hasonlíthatatlanul kevésbé ügyes és eszéyes mamelukot is küldött volna le az ország első Aidingerje, az a nőegyleti pártgyűlés épp úgy elfogadta, ünnepelte, magasztalta volna, mint azt a mi Aidingerünkkel tették.

Pécs város régi jó hírneve és intelligenciájához nem méltó ilyen eljárással szemben nekünk férfias, hazafias kötelességünk tiltakozni s a pécsi polgárság becsületéért egy oly férfi köré csoportosulni, aki nemcsak nekünk, de az egész polgárságnak csak disze, akit pártkülönbőség nélkül mindenki tisztel, szeret, mert soha arra senkinek okot nem szolgáltatott, hogy tőle nagyrabecsülését és rokonszenvét megtagadja.

Megtanulhattuk a multból, okulhattunk rajta hisz volt szerencsénk, vagy szerencsétlenségünk kormányparti képviselőhöz, és így nagyon jól tudhatjuk, hogy mit várhatunk a kormánytól és annak benfenetéseitől. Hisz Aidinger már régóta tagja a Lloydbeli szabadelvű klubnak.

Mi ellenzéki polgárok nagyon is sokan vagyunk itt a Mecsek-alján, s ha az Isten is megsegít, éppen elegendő leszünk. Mi tehát nem fogunk meghajolni a kormány parancsszava előtt, hisz mi polgárok — hála az Égnek — többen vagyunk Pécsen, mint a lekötöztetettek; nekünk tehát nem imponál semmi felfújt helyi nagyság, a lemondását már eleve bejelentett nagyságos polgármester ur, akit, ha megbukik a választáson, besorozhatnak bátran a bukott nagyságok közé s neve csak akkor fog szerepelni, midőn penzióját feveszi a városi pénztárból.

A mi zászlónkat Pécsen oly ember vette kezébe, akit cím és befolyások nélkül tisztelt meg már a mult ciklusban a

maiben, megőrizte: No de ha kalács nincs, vakarc is jó: tartják ő kegyelmességeik és nyíltan továbbadják az urat, titokban pedig tovább háznak szavazatokért.

Ettől a gyászos képtől eltekintve a szónokló ország képe e héten kitűnően festett. Kossuth Ferenc pedig lent járt Baranyában és a nép közt hirdette a függetlenség eszméit. Ezeket az eszméket néhány fanatikus sváb nem akarta bevenni s vezetőjük, a kin — sajna — reverenda volt, ráuszította őket Kossuthra, mint a kutyákat szokták. A kutyák csaholtak, de a gazdájukat megolajozta Olay Lajos, ők magukat pedig Sebti Ben kollegánk, meg egy csapat rendőr sebten elhallgattatta. A dolog ebben elmúlt, de hogy lesz-e folytatása valahol, az nem bizonyos. A kutyák gazdája alighanem a bórin hagyja száradni az Olay által rákent olajat s a szavakat is, melyekkel Kossuth Ferenc egy bizonyos rend lovagjává ütötte.

És az országban megindult a válogatott cigánylegények vándorlása. Csupa programbeszédbe vezetett ez a hét; Magyarországon programbeszédet reggeliztek, ebédeltek és vacsoráztak; csak tisztóira meg uszonnára hagytak egy-egy ellenzéki kerületet, míg az ebédutáni feketekávé mindig rosszul izlett, mert néppártot ettek benne ekkor is.

polgárok bizalma, aki kora gyermekségétől fogva itt lakott közöttünk, aki nem akar rajtunk és általunk emelkedni, akinek gondolkodása, eszmeköre, társadalmi állása a miénk. Egy nagyságos ur ellen, egy hatalmas polgármester ellen — egy egyszerű polgár. Ez a helyes. Éljen Erreth János!

* **Tilos a koldulás!** Ezt a felirást olvashatni minden falu végén, a hol csak egy kissé rendezettek is a közigazgatási viszonyok s úgy tudjuk, hogy Pécs városának is van szabályrendelete, mely a koldulást szigorúan tiltja. De a mi városi szabályrendeleteink köztudomásúlag csak arra valók, hogy azok, a kiknek azok megalkotásában legtöbb részük volt, megszegjék őket. A koldulási tilaimat most maga a polgármester ti porja lábba, mert nap-nap után látjuk házról-házra, a hivatalokban ajtóról ajtóra kopogtatni s azoktól a szerencsétlenektől, a kik a nagyságos ur kéregetési körutjából nem menekülhetnek, szavazatokat koldulni. A koldulás nemcsak akkor jár a lakosság zaklatásával, ha a koldusok pénzért vagy kenyérért kopogtatnak az ajtókon, de kétszeresen zaklató és felháborító, ha a koldulás politikai tevékenység céljából történik. Pécs városának önzéletes polgársága megmutatta az utolsó két választásnál, hogy nem engedi magát egyes felfuvalkodott nagyságok bábujá lealacsonyítani s bizonyára ez alkalommal is érdeme szerinti elbánásban fogja részesíteni azt, aki nem átálja a város első tisztviselői méltóságát, melyet a polgárok ruháztak rá, koldustarisznyának felhasználni; de vannak választók, akik állásuknál fogva nem mutathatnak ajtót a kolduló polgármesternek bármennyire feszélyezi és háborgatja is munkájukban őket a nagyságos kéregető: ezek nyugalma és cselekvési szabadsága érdekében kérjük a rendőrfőkapitány urat, hogy ne tegyen koldus és koldus közt különbséget, hanem alkalmazza a szabályrendelet szigorát egyformán mind-egyikre, akár éhségét, akár politikai ambícióját akarja lecsillapítani az illető a kipréselt könyöradományokkal.

* **Jóakaratu figyelmeztetés.** Mint halljuk, a városi községi birói hivatal is át alakult kortestanyává, a hol most nem a bagatell pereket, de a polgármester esetleg képviselővé választását intézik. Figyelmeztetjük azonban — még pedig jóakaratulag — a

Választási hangulat volt a szivekben, a lelkekben, a vesékben, nem csoda hát, ha egy bizonyos lapocsa a horvát bánnal — a ki e héten itt volt Pécsen — a „Madarász“ t nézette meg s a „Madarász“ ba beletette Zwackot, a derék bányaigazgatót. Hát persze „Madarász“ egy kicsit olyan — hogy is mondjam — választási izű, mert a madarász = madár-vadász, már pedig most is a „vadászok“ idényét éljük, azokét tudniillik, a kik — kerületet vadásznak. S ha Somogyi, meg színészei nem vették ezt rossz néven, no meg a horvát bán se sietett megcáfolni, akkor mért vegyük mi rossz néven a direktortól, hogy fényes „alkalmi“ vigjátékkép színre hozta e héten Tóth Kálmán „Nők az alkotmányban“ című darabját. Hejh „fűtül a szél, az idő már őszre jár“, hanem azért jó Tóth Kálmán sohse hitte volna, hogy az ő poétai lánghevével megirt művét „alkalmi“-nak keresztelik el s őt magát ledegradálják az „alkalmi“ poéták mellé, csupa reklámhajtás céljából!

A választási hangulat közepette édeskeves gondunk van a végnapjait élő kiállításra. Bánffy báró jól csinálta: végig ünnepelet fél esztendő s az ünnep koronájával új parlamentet akar alkotni, az ő képére és hasonlatosságára. Ez az új parlament vezesse át a jövő esztendőbe a magyarit és legyen utolsó a tizenkilencedik században s első a

koldus biró urat. hogy ha ez így tart s az ügyesbajos felek ügyei restanciában maradnak, azok mind ügyvéd kíséretében jelennek meg a tárgyalásokon, hogy ügyeiket gyorsabban intéztessék el. Már pedig, úgy tudjuk, ez a koldusbiró urra elviselhetetlen lenne, mert ő csak maga szeret (és tud) tárgyalni a felekkel.

Hirek.

Pécs, 1896. október hó 23.

Választási levelek.

X.

Édes Gizim! Leveled megkaptam és mint látod, sietek rá válaszolni. Jaj, édes Gizikém, ha tudnád, mi az ujság! — No néked megsugom — 28 ikán nincs kizárva, hogy a te Mici nagyságos kisasszony lesz, érts meg kérlek! nagyságos nagyság — mert hát az édes apa fellép képviselőnek, aztán meg is lesz választva; ő is nagyságos ur lesz és az ő egyetlen leánya a Mici — természetesen szintén nagyságosi rangra fog feljutni.

Elmondom, hogy történt.

A választási mozgalmak hozzánk is eljutottak és még a mult héten 5 féle zászlót lengetett a szél falunkban. Az első az állt: éljen Révy István a szabadelvű párt jelöltje; a másodikon éljen Révy Ferenc az Ugron-féle függetlenségi párt jelöltje; a harmadikon éljen Révy Miksa, a Kossuth-féle függetlenségi párt jelöltje; a negyedikén éljen Révy Ignác a nemzeti párt jelöltje; az ötödiken éljen Révy Hyacintus a néppárt jelöltje. — Ebből láthatod, hogy az 5 Révy testvér lépett fel a kerületben más és más programmal; — ugyanis a Révy családi tanács elhatározta, hogy egy Révinek fel kell jutni a képviselőházba, hát hogy ez okvetlen bekövetkezzék, a minden meglévő párt programjával lépett fel egy-egy testvér az egyik párt csak többségben van a kerületben — gondolták magukban.

De az egyszer megjárták — a familia már biztosnak hitte kezében a mandatumot, mikor a család legádázabb ellensége, a Radó Pista egy délután ezekkel a szavakkal toppan be papámhoz — „Hallod Laci — azt nem hagyhatjuk, hogy a mandátum egy Révy kézre kerüljön — te elég népszerű ember vagy, lépj fel ellenük.“ — Ugyan Pista ne belondozz — már ha feje akarnék is lépni,

huszadikban. A mi azt illeti, hogy utolsó legyen, abban Bánffy báró nyugodt lehet; ha az ő képére és hasonlatosságára lesz megalkotva: akkor utolsó lesz bizony a világ összes parlamentjei között. Hogy első lesz e a jövő században s nem hal-e meg még a jövő esztendőben, a kvóta küzdelmek miatt, az a jövő titka. Ezt a jövőt igyekszik kevésbé bizonytalanná tenni a mostani választási háború, melynek zaja közben alig jutott eszünkbe, hogy e héten leplezték le Brassóban a Cenk hegyen és Dévénynél az ország milleniumi emlékeit. No meg hogy Wekerle elbucszott a politikától s beült abba a kalitkába, a mit Bánffy készített neki — talmi aranyból. S azt meg fel se vettük, hogy a Mária utcát aszfaltozzák; ugyan minek? Hiszen a főispán ugyis képviselő „szeretne“ lenni, (már hogy ezt fogják rá) s különben is az aszfaltozással ma már nem lehet kormányparti szavazót fogni. Sőt még az se érdekelt bennünket, hogy Helena montenegrói hercegnő Rómába utazott, mint az olasz trón örökösének menyasszonya. Pedig nem hiszem, hogy lett volna kivüle még valaha asszony, a ki már menyasszony korában utazzék — Rómába. (Feltéve természetesen, hogy — nem inkognito.)

Egyebekben pedig mi sem zavarta a választási hangulatot s arattak a — pincérek.

nem lehetne, hiszen minden Révy saját pártjának a hivatalos jelöltje, engem felülről egy párt se támogatna.

— No hát ha csak ez a baj — felel vissza Radó Pista — akkor fellépsz pártonkívüli programmal — ma itt leszek délután a küldöttséggel, holnap megalakítjuk a 600-as bizottságot, azután megtartod a programbeszédet és 28-án én foglak üdvözölni, mint szeretett képviselőnk.

A papa először tudni sem akart a dolgról, de az én unszolásomra, meg a megjelent küldöttség kérésére elfogadta a jelöltséget — így lettem én nagyságos kisasszony jelölt.

De a mamát, meg a nagymamát (a mama anyját) azután a bácsit, egyáltalában nem tudom érteni.

Először jött az apához az édes mama: „Lacikám, ne tedd ezt, ne dobd oda a nevedet, tudod, hogy meghurcolják az embert az ilyen választási harcban, aztán szived volna egész hónapokra itt hagyni bennünket, elmenni Pestre — megérdemeljük mi ezt tőled — mi, kik úgy szeretünk!” A papa minderre csak azt mondta, hogy ha már bele kezdett, ő visszafelé nem táncol — erre a mama elkezdett sírni — kiment, egy szót sem szólt a papához, ebédhez sem jött, azt mondta, hogy beteg.

Az ebédnél, na itt volt azután a hadd el hadd! a bácsikám volt nálunk meg a nagymama.

A bácsi elkezdte: Hát neked vén korodra ment el az eszed! a nagymama folytatta — de hogy vén, hisz épen azért akar Pestre menni, mert már megunta a feleségét! A papa erre azt mondta, de ugyan mama, a kis lány előtt! (Nem tudod édes Gizim, hogy mért mondta ezt, ha igen, ird meg.)

Na bizony jó volna felmenni ugy-e? azután ott fenn a lumpkompániakkal élvezni azt a keservesen keresett pénzt, a mit itt az ember egy tisztességes asszony takarékos sága folytán, nehezen összegyűjtött — hát persze, itthon nem lehet egy este tizezer pengőt elkártyázni, mint a gentri casinóba — itt nem lehet egy egész vagyont el lóversenyezni — itthon szeliden kell élni este 10 órakor lefeküdni — tudom én bezzeg, tudom jól, hogy miért akar az én vőm uram Pestre menni!

De sógorasszony legyen kiméletesebb, mindjárt elfogy a türelmem.

De hát az én... kezdte...
Bár tessék megkérdezni mégis némelyeket, azok nem igen v i g a d n a k ez aratás felett, mert még ők fizettek rá arra, a mit bizonyos banketten megittak és elfüstöltek. És gyakori vala e szegény pincérek s holmi vezérférfit közt a következő párbeszéd:

— Nagyságos ur, kérem egy szivar árát?
— Nos hát hiszen mi kifizettük...
— Igen, de a szomszéd szobában egy polgártárs...
— Eh, minek adott neki? Vegye meg rajta!

Az sem utolsó eset volt, hogy mikor egy másik disz bankettet végigettek — étlap szerint, felhangzott a kegyetlen „fizetni, kérem” s a jóllakott bankettezőknek keserű lett a diszes vacsora, mert már azt a bizonyos „legelső ígéret”-et sem tartották meg.

Máskor bizonyosan rá fogják írni a meghívókra, hogy „a vacsora árát kiki fizeti,” — de ekkor meg majd mi nem hiszünk el nekik és keresve keressük „Ki-Ki” urat, a ki mindenki vacsorájáért fizet.

Mert hiába, maga kárán tanul a magyar, még ha — kormánypárti is!

Kövágó Óra.

bácsi — biztos vagy abban, hogy megválasztanak — hiszen a Révyék szörnyű pénzzel dolgoznak, ha velök versenyezni akarsz, a fél vagyonod megy rá.

Mit törődöl te azzal, azt tudom, hogy benned sohasem volt egy csepp ambíció sem — pattogott vissza Papám.

Az nem igaz, de stróber az nem voltam — vág vissza bácsi.

Erre az apa nagy haragosan ott hagyta az asztalt — én el kezdtem sírni — mire a nagymama majdnem megvert. Szóval láthatod, hogy a család nem igen örül Papám szerencséjének — igazán nem tudom, hogy miért?

Tegnap mondta el a papa a programbeszédet, a mit igen sokan hallgattak — a Radó Pista azt mondta, hogy a papám jól rálicitált ígéretekben a Révijekre, azok csak vasutat, adóhivatalt, teljes adóelengedést (nem tudom, hogy jön e kettő egybe), főgimnáziumot, reált és kadetiiskolát ígértek a falunak — de a papa kijelentette, hogy ő addig nem fog nyugodni, míg közvetlen összeköttetést nem kapunk a tengerrel; a Dunából egy csatornát fog építtetni a faluig, és így a tengeri hajóknak itt lesz nálunk az egyik állomása! azután kijelentette, hogy ő nem elégedhetik meg a teljes adóelengedéssel, hanem mivel a nép termeli a gabonát és így ő látja el az országot kenyérrel, állami segélyben fognak részesülni.

A papát a beszéd után vállukra vették a parasztok, azután az ő tiszteletére egy nagy vacsora volt — a nagymama gunyosan azt mondta, hogy az egészet a papa fizette.

A faluban már sok a papám zászlója, szóval édes Gizim láthatod, hogy nincs messze az én „nagyságos kisasszony” cimem — és a jogásztályon, a hol reményelem, hogy találkozunk — már mint képviselő leánya fognak szerepelni.

Most pá édes — a viszontlátásra csókol Mucid.

U. i. Jó hogy nem küldtem el mindjárt a levelet — vége — vége mindennek — az én szép álmaimnak is. A nagymama ma kijelentette a papának, hogy ha meg lesz választva, ő vele megy Pestre; erre az édes papa — nem tudom mi okból — hirtelen visszalépett.

A másolat hitelétül:

Lala.

Napirend 1896. október 25-én és 26-án.

— Róm. kath.: Vilma. — Prot.: Krizánt. — Görög-kel. (okt. 13.) Kárp. — Zsidó: Marcheschwan 18. — Nap két 6 óra 19 percekor; nyugszik 4 óra 35 percekor. — Hold két délután 6 óra 13 percekor; nyugszik délelőtt 10 óra 25 percekor. — Hétfő, okt. 26. — Róm. kath.: Dömötör. — Prot.: Dömötör. — Görög-kel. (okt. 14.) Paraskeve. — Zsidó: Marcheschwan. 19. — Nap két 6 óra 21 percekor; nyugszik 4 óra 34 percekor. — Hold két este 7 óra 6 percekor; nyugszik délelőtt.

Időjárás: hőmérséklet 16 Celsius fok meleg; légnyomás 745. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, hősüllyedés, helyenkint esapadék várható.

Erreth János orsz. képviselőjelölt programbeszédé vasárnap délelőtt 10 órakor a „Hattyu” nagytermében.

Katonazene vasárnap d. e. fél 12 órakor a színház előtt.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán hétfőn reggel 8 órakor.

Színház: vasárnap este „Holtomiglan.” Hétfőn „Pillangó csata.”

— **(Thália gyászsa.)** A pécsi nemzeti színház ormán gyászlobogó hirdeti, hogy Thália istenasszonya pécsi templomának gyászsa van. Meghalt a társulat egyik tagja, népszínmű és operette-énekesnője, Gyarmathy Gusztávné szül. Mészáros Kornélia. Gyarmathynét a pécsi publikum ez évben, virágvasárnap után ismerté meg, mikor a zombori színházról szerződtette Somo-

gyi. A „Vereshaju” Szilaj Katájában mutatkozott be és első fellépésével is nagy sikert ért el. Majd a „Szegény Jonathán”-ban mint Molly egészen meghódította a közönséget és a „Kertészleány” címszerepében egyikét mutatta be legezsebb alakításainak. A társulat bucsuelőadásakor, a „Madarász” Postás Milkáját nem kevesebb sikerrel kreálta s ez volt különben egyik force szerepe is. Akkor azt mondtuk neki is, mint az egész társulatnak: a viszontlátásra! De fájdalom, a mostani szezonban nem láttuk viszont színpadunkon. Beteges volt már akkor is, hogy Kaposvárról Pécsre jött a társulat s három hét óta élete csak lassu haldoklás volt. Gyermekegyi láz ölte meg és most siratja férje, a mélyen sujtott, derék, rokonszenves színész, Gyarmathy Gusztáv, kinek még a tegnapi előadásra is ki volt osztva szerepe s helyette a direktor játszotta Borbócs kocsmáros. Siratja benne a szeretett nőt és árván maradt két éves kis leánykájuk anyját. Siratják pályatársnői a legkedvesebb kollegát és halála mély részvétet kelt mindnyájunk szívében.

S hogy ki volt Gyarmathyné Mészáros Kornélia? Képzeljének olvasóink egy dalos, csicsergő fülemilét, a ki sirva nevetve csicsergi el szívének buját, örömet. Ha busong, részvéttel kísérik bánatában s ha örül, mi is együtt vigadunk jókedvével. Ime ez volt az elhunyt mint színésznő, a ki figyelmet keltett a népszínház deszkáin is és azóta a legelőkelőbb vidéki szintársulatoknál emelkedett a művészi tökéletesség magaslatára. Hajlékony, kedves, üde hangja volt, mely az operettekben és népszínművekben egykép hatást tudott kelteni. Különösen szép szerepe volt Rip Rip Lisbethje, melylyel a kecskeméti, hol két évig volt primadonna a közelmultban, egészen meghódította. S a magánéletben? Itt sohasem akart több lenni, mint egy kedves, szerény, szeretetreméltó asszonyka, a kinek főboldogságát nem a színházi taps, de a szeretett férj elismerése, szorgalmas odaadása képezte. És ma már a ravatalon fekszik a kedves Postás Milka; ott fekszik a hűséges nő és szerető anyja is. Legyen örökös álma boldog; a mélyen sujtott férjet pedig vigasztalja meg a minden sebre balzsamot nyújtó Gondviselés!

— **(Változások a honvédségnél.)**

A király Valentics Dániel ezredest, a 79-ik gyalogdandár és honvédtörzsisztai iskola parancsnokát, a dandárparancsnokságalól felmentette. **Bonyhádi Percel József** ezredest, a pápai 7. honvédhuszárezred parancsnokát, ezredénél létszámon felül vezetése mellett a budapesti I-ös és **Surányi Ferenc** ezredest, a honvédfőparancsnokság segédtiszját, a pécsi 8-ik honvédhuszárezrednél létszámon felülvizetése mellett, a kassai III-ik honvédkerületi parancsnokságnál rendszeresített tábornoki helyre beosztotta.

— **(Új dalárda.)** Jogásaink mai közgyűlésükön nagy lelkesedéssel kimondották, hogy kebelükben dalárdát alakítanak, mely mint fiókegylete a már erős alapokon nyugvó „Olvasókör”-nek, hivatva lesz estélyek rendezése által közönségünket is szórakoztatni. Az énekkar vezetésére **Bors Emil dr.** jogtanárt kérték fel, ki is azt nagy

örömmel elfogadta. A dalárda elnöke lett Tichy Ferenc, pénztárosa Rihmer Aladár. A művészeti bizottság tagjaivá választották: Fajth Gáspár, Kaufmann Mátyás, Jilly Aurél és Lázár Vilmos.

— **(Kinevezés.)** Baranyamegye főispánja Percel Ferenc ideiglenes megyei közigazgatási fogalmazógyakornokot véglegesítette s egyszersmint tiszteletbeli aljegyzővé nevezte ki.

— **(Halottak napja.)** Mint minden évben, úgy az idén is eljön a halottak emléke, az nap, melyen emlékeztünk nem a földi dolgoké többé, hanem azoké, kik meghaltak. Az ideai halottak napja bár a választási küzdelembe bele esik s bár a kereskedők most választási jelvények és zászlók liferálásával vannak elfoglalva, mégis megjelentek már a virágkereskedésekben a koszorúk, melyeket halottak napján kivisznek a temetőbe. November 1-én a pécsi temetők is fényzőnben fognak úszni, valamint a templomokban is megünneplik a halottak emlékét; az összes templomokban gyászistentisztelet lesz, melyen a Mindenszentek litániáját éneklük, november 2-án pedig ünnepi rekviemeket tartanak.

— **(Egy állatorvos halála.)** Hivatásának lett áldozata Forray Mihály, a tolnamegyei simontornyai járás állatorvosa. Egy lépfenében elbullott állat boncolása alkalmával az ujját megsértette s a mérges anyag kezét inficiálta, úgy, hogy pár nap múlva iszonyu kínok között kiszenvedett. Az alispán járási állatorvosi helyettesül Erdődy József högyészi magánállatorvost azonnal kirendeite, mert a simontornyai járásban az állati betegségek nagyon elvannak terjedve.

— **(Frigyes főherceg pavillonját.)** mely a millenniumi kiállítás egyik díszét képezte, a szegzárdi kaszinónak sikerült megszerezni 2200 frt kedvezményi áron. A pompás pavillont a kaszinó nyári tánctermül használja nagy kerthelyiségében. A 23 méter hosszú és 8 méter széles pavillont még Albrecht főherceg készítette saját uradalmának felépítésére s 18 éves korában már a lemergi kiállításon is ugyanez a célszerű és szilárd épület szerepelt, melyhez hasonló a vidéki kisebb városok kaszinóinak sehol sem áll rendelkezésére.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kőkereszt költségének fedezéséhez járult: Ifj Horváth Antal ügyvéd 3 frtal.

— **(Pályázat.)** A pécsi pénzügyigazgatóságnál egy pénzügyi fogalmazói állás van üresedésben. Pályázati kérvények 14 nap alatt adandók be a pénzügyigazgatósághoz.

— **(Tolnavármegye legtöbb adófizetői.)** Tolnavármegye legtöbb adót fizetőinek névsorait 1897. évre megállapították. Számuk 220 s az első virilista gróf Apponyi Géza, a ki 20.288 frt 16 kr. adót fizet. Utána következnek gróf Széchenyi Sándor főispán, gróf Apponyi Sándor és gróf Benyovszky Rezső. Percel Dezső belügyminiszter a virilisták között a 17-ik, Mádi Kovács György tábornagy pedig a 60-ik. A virilisták között van 67 földbirtokos, 31 bérlő, 18 lelkész 16 ügyvéd, 7 orvos és 6 mérnök.

— **(Katonasene a színház előtt.)** A pécsi 44-ik gyalogezred zenekara által az őszi-téli időszakban vasárnaponként a Széchenyi-téren tartatni szokott katonasene helyül mostanra nézve a Király-utcában a színház előtti tért szemelték ki és a katonaszenekar már holnap (vasárnap) féltizenkét órákor ott fog hangversenyt adni. (Remélhetőleg ez időre Erreth János orsz. képviselő jelöltünk programbeszéde a Hattyuban véget fog érni s a zene nem fogja így azt megzavarni.) Erre az intézkedésre azért volt szükség, mert a Széchenyi-téren a belvárosi templomban folyó istentiszteletet zavarta a zene; de viszont kérdés, hogy milyen akusztikája lesz az új helynek, mert ha beválik, csak abban az esetben marad meg állandóan a színház előtti tér a zene helyül.

— **(Körözött szélhámós.)** Tegnap lapunkban irtunk arról a vakmerő szélhámósról, ki szőnyegkereskedőnek adván ki magát, lopásokat követett el itt Pécsen és Nagybecskerekén a főispant lopta meg. A szélhámós körözését ma a pécsi rendőrkapitányság is elrendelte. A veszedelmes szélhámós esetleges felismerése végett egész terjedelmében itt adjuk a körözést: „F. é. október hó 18-án ismeretlen tettes két darab brillans fülbevalót és egy gyűrűt lopott el. A fülbevalók középen nagy s körül kisebb brillansokból állanak, értékük 1500 frt. Az aranygyűrű vastag, sima, a melyben gömbölyű kék (saphir) kő s két oldalán egy-egy brillans kő van. A gyűrű belső részén 16/II. 18. Jenő 87. 23/II. felírás olvasható, értéke 250 frt. A tettes egy 35—40 év körüli, gyengébb testalkatu, közép magas termetű, barna arcszínű, hosszú, sovány, erősen kiálló pofacsonttal, borotvált, barnás bajszu és hajú egyén, orra hajlott, beszél magyarul és németül. Keresett, urias öltözékben jár, világos, bársony galléros felöltőt, felül behorpasztott kalapot, világosszínűt, lack cipőt viselt, arany óraláncot hordott, egyik ujján arany gyűrűt. Több helyen utazónak adta ki magát. Ki szőnyegekkal és dísz tárgyakkal kereskedik. Feljegyzés: 1896. október 24. magaviselete után itélve a foglalkozás szerinti tolvajokhoz tartozni. Felkörom, miszerint az esetben, ha fentjelzett tárgyak eladásra, vagy elzálogításra kínálatnak, azok visszatartandók s ezen hivatal azonnal értesítendő. Pécsen, 1896. október 24. Reeh György rkapitány.“

— **(Hitközségi közgyűlés.)** A pécsi izr. hitközség képviselőtestülete jövő hó 1-én (vasárnap) rendes közgyűlést tart, melynek tárgyát a jövő évi költségvetés megállapítása fogja képezni.

— **(Elfogott köpönyegtolvaj.)** Tegnap lapunkban megirtuk, hogy Schwarz Zsigmond király-utcai kereskedő üzletének ajtajáról valami ismeretlen jómádár egy köpönyeget tolvajolt el. A rendőrség ma délután elfogta a köpönyegtolvajt Bergman József foglalkozás nélküli cseléd személyében, aki Bácskába való. Az elfogott tolvaj a lopást beismerván, ügyét áttették a törvényszékhez.

— **(Jogász-táncestély.)** A Pécsi püsp. Jogakadémia polgársága jövő november hó 14. napján (szombaton) a „Vigadó“ diszter

mében a jogakadémiai „Olvasókör“ javára zártkörű jogász táncestélyt rendez. Kezdeté fél 9 órákor. Bejárat a Percel utca felől. Belépti-díj 3 korona. Jegyek válthatók a táncestély napján az „Olvasókör“ helyiségében (akadémiai épület II. emelet) d. e. 9—12. d. u. 3—5 óráig és este a pénztárnál. Felülfizetéseket köszönettel fogadnak és hirlapilag nyugtáznak. Rendező bizottság: Tichy Ferenc elnök, Égi Kálmán alelnök, Lakner Géza alelnök, Stern Ármin pénztáros, Schvell Lajos ellenőr. Rendezők: Berényi Zoltán, Bolgár Béla, Decleva Dénes, Dunst Károly, Elischer Tihamér, Fajth Gáspár, Fabritzky Sándor, Fein Jenő, Fischer Béla, Flodung György, Gáspárics László, Greiner József, Grün Sándor, Geiringer Mór, Györkö Kálmán, Guth Béla, Hegedüs Alfréd, Hegedüs Valér, Hinka Miklós, Horváth Tivadar, Jilly Aurél, Kaufmann Mátyás, Kayser Elek, Kocsák Béla, Lázár Gyula, Lieber Ferenc, Manasteriotti Heliodor, Nagy Pál, Nagy Jenő, Ifj. Nagy Jenő, Neuhaus Hugó, Nikolits Benedek, Parraghy Vilmos, Pilch Ernő, Rihmer Aladár, Strauszer Jenő, Szorg József, Szüts Jenő.

— **(Szabadságolt ezredes.)** Kohl Károly, 52-ik gyalogezredbeli ezredes, a felülvizsgálat alapján, mint ez idő szerint szolgálatra nem alkalmas, vádakozási illetményével egy évre szabadságot adott.

— **(Táncitanítás.)** Hercenberger József, a mi örökifju táncmesterünk, a napokban érkezett vissza Eszékről, a hol az évadot jó eredménnyel befejezte és nálunk a Vigadó nagytermében november hó 3-án kezdi meg a táncoktatást. Beiratkozások még folyvást elfogadtatnak. Feleslegesnek tartjuk a bővebb ajánlást, legjobban ajánlja a jó öreg urat a három generáció, melyet ő vezetett be a koreográfia ismeretébe.

— **(A pékinas esete.)** Ma reggel egy tejeskocsis szállította a friss tejet szép sorban a házakhoz. A kocsis, mint általában a kocsisok, tréfás egy legény volt s mikor meglátott egy pékinast friss kiflivel telt kosárral a karján, mellé ugrott, kivette a kosárból a legrövidebb süllyt és megéve jőzött. Az inas aztán kérte tőle a kifli árát, de a kocsis ezt nem volt hajlandó kifizetni. Persze, az inas lármát csapott s a kocsis még mindig jókedvűen, egypár nyaklevessel akarta elcsittítani. A fiu a második útszélén megtorodott és ráesett a kocsirol leemelt, a földön levő tejes kannára. Persze a kanna feldúlt, a tej kifolyt s a kocsinak több kára volt, mint az inasnak. Ezen aztán feldühödött a brutális ember s jókedvét elvesztve, ütlegelni kezdte a fiut, a kit rendőrök vettek ki a kezéből. A jókedvű kocsis ellen megindították a vizsgálatot.

— **(Ellopott lud.)** Link Józsefné, patacsi lakos, ma reggel azzal a szándékkal jött be a pécsi hetipiacra, hogy itt három hizott ludját eladja. A ludak közül azonban csak kettőt adott el; a harmadikat — ellop-ták tőle. Ugy történt a dolog, hogy Linkné nagyon belemelegedett az alkudozásba vevőivel s így nem vette észre, hogy a földön pihenő ludak közül az egyik eltűnt. Valami ismeretlen jómádár, a kinek potya ludhúsa fáj a foga, elemelte a ludat s olyan szeren-

Pécsi nemzeti színház.

1896 okt. 25-én (vasárnap)

Bérlet 21. sz.

28-ik előadás.

HOLTOMIGLAN.

Népszimű 3 felv. Irta Ruttkay György.

1896. október 26-án, (hétfőn)

PILLANGÓ CSATA.

Vigjáték 4 felvonásban; irta Sudermann Hermann.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

A vasárnap délutáni előadás Gyarmathyné-Mészáros Kornélia temetése miatt elmarad.

Művészet, irodalom.

○ **Nők az alkotmányban.** A választási mozgalmak folytán időseztül, régi jó vigjátéka Tóth Kálmánnak tegnap este mégis valamelyes közönséget csak vonzott a színházba. Pedig az előadás zsufolt házat is megérdemelt volna, olyan jó volt. Benkő Jolánról ki a főszerepet (Krisztina) adta, már régóta tudjuk, hogy sokoldalú, bármely szerepre alkalmas színésznő, de hogy a tegnapi alakítását eltalálta, játékát kiszínezte és előadását érdekessé tette: ilyen általános sikert még nem láttunk tőle. Mellette Lauday (Bánfalvy Bálint) egyikét mutata be a papucs-

kormány alatt nyögő férjek legeredetibb alakjának; Somogyi pedig Borbócs szerepében a kortesek tipikus alakját sikerült maszkban s még sikerültebb alakítással adta. — Bodroghy Lina, mint mindig, ugy most is kedvesen játszott s a bakfisch Ilka leánya alakját teljesen érvényre tudta emelni. Nem sikerült azonban ez Fűredinek, a ki most ugyan jól maszkirozta és külsőleg igen eltalálta a báró Szlankáményi talmibáróságát, de nem volt természetes s igen sokat izgett-mozgott, ugrált s fűlsértően kiabált. Bihar már teljes nyugodtsággal adta Szeleit, az iparlovagot; valamint Csiki is rokonszenves alakítást produkált Bercsei Vil-mossal. Bodroghyné és Somogyiné a két kortes-asszony szerepében jók voltak s maga az előadás összevágó, a rendezés ügyes volt. Bár olyanokra is kellene ügyelni, hogy mikor Bánfalvyné azt mondja Ilkának: „hajh, lányom, ez a kállia van annak a kertnek!” — le jönne a nyomban belépő Bercsei csinos bajuszkával, de egy csepp szakáll nélkül; vagy akkor legyen hát „bajusza annak a kertnek.” No meg Bánfalvy is rosszul vitt bele két mostani vonatkozású viccet a darabba; mert igaz, hogy most „kiállítás van Budapesten s ezért méregdrága minden”, de hiszen Bánfalvy uram most még nem is bukhatnék meg a Bruttján folyó miatt az országgyűlésen. Es viszont az a vicc, hogy „most annyi a pártvezér, hogy ki sem lehet magunkat ismerni köztük” viccnek nem vicc s rontja a darab történelmi hatását. (→)

TÁVIRATOK.

— **Utazó bankjegyek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata) Szatmári Mór az ugrai kerületben a jelöltségtől visszalépett; oly hallatlan vesztegetés folyik Tisza István érdekében. — Szemere Miklós nyílt levélben tudatja a krassói választókkal, hogy a jelöltségtől visszalép, mert valóságos pénzt-athletának kellene lennie, hogy a Szuhányi-párt vesztegetéseit ellensúlyozza.

— **Fehérváry b. jelöltsége.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Fehérváry b. honvédelmi miniszter tegnap este Temesvárra érkezett, hol Molnár főispán tiszteletére fényes estélyt adott. A miniszter elébe Szegedig küldöttség ment.

— **Tanár és képviselő.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Azt az ismeretes párbajügyet, a mely Berzeviczy Albert volt képviselőházi alelnök és Kacziány Géza tanár közt a „Hazánk” című lap egyik számában megjelent „Sisiphus és stréber” című közlemény miatt folyt le, melyben Kacziány erősen megtámadta Berzeviczyt, ma tárgyalta a budapesti kir. törvényszék. Mindkét fél kihallgatása után Szaffka Dénes alügyész kérte megbüntetésüket, Kacziánynál súlyosbító körülménynek tekintve, hogy a kibékülés útját elvágta. Kacziány hosszabb beszédben fejtegette, hogy társadalmi kényszer alatt állt. Berzeviczy egész röviden ugyanezt mondta. A bíróság Kacziányt hat napra, Berzeviczyt két napra ítélte.

Hideg az és különbös s a megszokott tiszteleten kívül semmi más nem látható rajta.

Csak néha tetszik úgy neki, hogy a férfi rajta veszi tekintetét s ilyenkor az a két erős, szurós szem olyan ellenállhatatlan vágyódással tapad reá.

A pillanat műve azonban az egész. A másik percben már ismét a hideg, különbös tekintettel találkozik a férfi. Igaz, ha, mikor azt az előbbi pillanást látja egy-egy olyan percben, mikor csak lopva néz a férfira, magán megpihenni.

A beszéd fonalát aztán rátereli a Nemes Ferenc esküvőjére.

— Mit szól hozzá, ha elmegyek a lakodalomra, mi...?

Erdősnek nincsen semmi különös megjegyzése a dologra.

— Szükséges is már, asszonyom, hogy az ismerkedéseket megkezdje. A gyász ideje régen letelt.

— Haha, hát arra nem is gondol, hogy nem fogok-e ott találni egy régi ismerőst, azt a cudart!!

Tetteti a haragot és lesi a hatást, hogy milyen az a férfira.

S örömmel látja, hogy annak az arcán a harag villáma jelenik meg és keze önkénytelenül ökölbe szorul.

— Nono, csak türtőztesse magát. Legyen okos; mert nem akarom, hogy szembeszálgjon vele és kockáztassa értem az életét. Érti? Nem akarom!

S felkel a helyéről s odalépve a férfizehez közvetlen közelbe, ráteszi kicsiny, puha meleg kezét annak az ökölbe szorult jobbára s néz reá kérlelve, mosolyogva.

És most szabad, független; érez a szíve, hevül a lelke, pezsog a vére és tudja, hogy joga van az élethez, a szerelemhez, a boldogsághoz.

S mindezt nem veszi észre rajta az az ember, Erdős Béla.

Vagy csak nem akarja észrevenni?

Hiszen még a vés Argyeleán Móra sem állhatja meg szó nélkül az ő hűga szépségét, hódító voltát s nem egyszer kifejezi ezt épen olyankor, mikor Erdős Béla is hallja.

De mind hiába.

Erdős Béla rideg nyugodt marad előtte mindig. Beszéljen bár vele órák hosszat; legyenek bár egyedül ketten esténként a nagy teremben, vagy találkozzanak kint a hóval fedett nyári lak mellett csinált mesterséges tavon, hol Liána naponként gyakorolja magát a korcsolyázás testedző sportjában: mindenütt a hideg, nyugodt, közönyös ember maradt.

És maga Liána is érzi, hogy Erdős Béla nincsen rá azzal a hatással, melylyel egykor Nemes Ferenc volt.

Hanem hát végre ő is csak asszony és bántja a hiúságát, hogy nem veszi észre ez a férfi.

De mintha biztos lenne, hogy végre is észre fogja venni s egyszer majd a lábai előtt fogja látni. S ezért nyugodt, ezért nem okoz neki nyughatatlanságot a megsértett hiúság, hanem várja számitóan az alkalmat, mikor hatalmába keritheti azt az érzéktelen embert.

Ezért, egyedül ezért akar elmenni a Schnábele Fanny lakodalomába is Tudja, hogy központja az érdeklődésnek és érzi, hogy ma még százszor méltóbb

NYILT-TER)

Kivonat a pécsi jogakadémia polgársága f. hó 24-én tartott jogászgyűlésének jegyzőkönyvéből.

Tichay Alfréd urnak, a pécsi püsp. jogakadémiai „Olvasókör“ tavalyi elnökének a pécsi szabadelvű párt egyik nyilvános értekezletén tett nyilatkozata, azáltal, hogy Tichay ur tavalyi elnökségére hivatkozva kért az értekezleten szót — oly színben tűnik fel, mintha az a jogakadémiai polgárság politikai meggyőződésének volna kifejezője. Ha Tichay ur az említett értekezleten csakugyan a pécsi jogakadémia polgársága nevében emelt volna szót: ez eljárását az akadémia polgársága rosszalja és ellene a leghatározottabban tiltakozik.

A kivonat hitelül

Tichy Ferenc s. k.
elnök.

Égi Kálmán s. k.
jegyző.

Legfinomabb

kárpáti jubturót

kis bödönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Ma vasárnap és holnap hétfőn
a **BEDŐ**

kávéházban

Ráczi Guszti

kitűnően szervezett nemzeti zenekara

ZENEESTÉLYT

rendez, melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik.

Kesdete esti 8 órakor.

Leggyorsabb segély

székrekedés, étvágytalanság és az ebből eredő bajok ellen a Zenke Zoltán

„BARÁT ITAL“

nővényyszer gyomor likőr készítménye, használati könyvvel együtt

egy üveg ára 40 és 80 kr.

Kapható Pécs minden nagyobb fűszer üzletben, valamint a készítőnél utánvét mellett

H.-M.-Vásárhelyen.

A nagyméltóságú m. kir. és oszt. cs. kir. kereskedelmi miniszter urak által törv. védve.

Zenke Zoltán.

Első rangú szálloda

a főváros közepén

„Vadászkürt-szálloda“ BUDAPESTEN.

Ujonan berendezve: Lift, villamos világítás, fürdők, távbeszélő, mérsékelt árak u. m.: szép nagy utcai szobák:

I. emeleten 4.50 frt

II. „ 3.50 „

III. „ 2.50 „

Udvari szobák 1.50—2.50-ig.

Huzamosabb tartózkodásnál 20% engedmény.

Lakosztályok téli tartózkodásra egyesség szerint.

MAGYAR ÉS FRANCZIA KONYHA.

Saját termésű borok.

Kammer Ernő
tulajdonos.

Megérkeztek!! a filcz-czipők!

Kaphatók:

Benczenleitner József

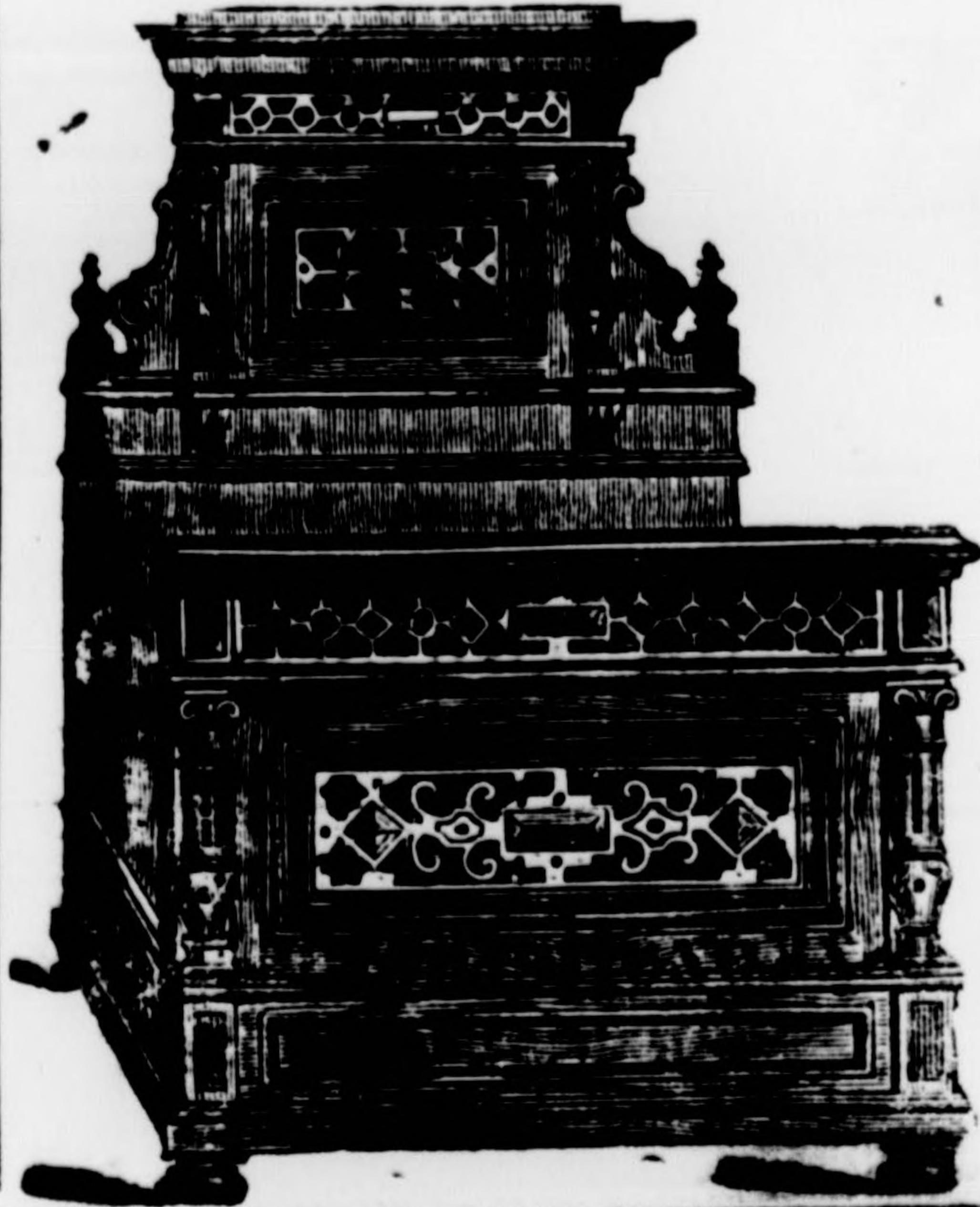
czipőraktárban

Pécsett, király-utca 2. és 5. sz.

ÁRAK:

gyermek részére	60 krtól	2 frt 50 krig
leánykák	70 „	2 „ 80 „
nők	90 „	3 „ — „
férfiak	1 frt — „	8 „ — „

Utazó-czipők, loden vadász-csizmák és valódi orosz sár-czipők (Caloschen) olcsó áron és nagy választékban.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

(tetemesen nagyobbítva)

Pécsett, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, dísz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári áruk mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

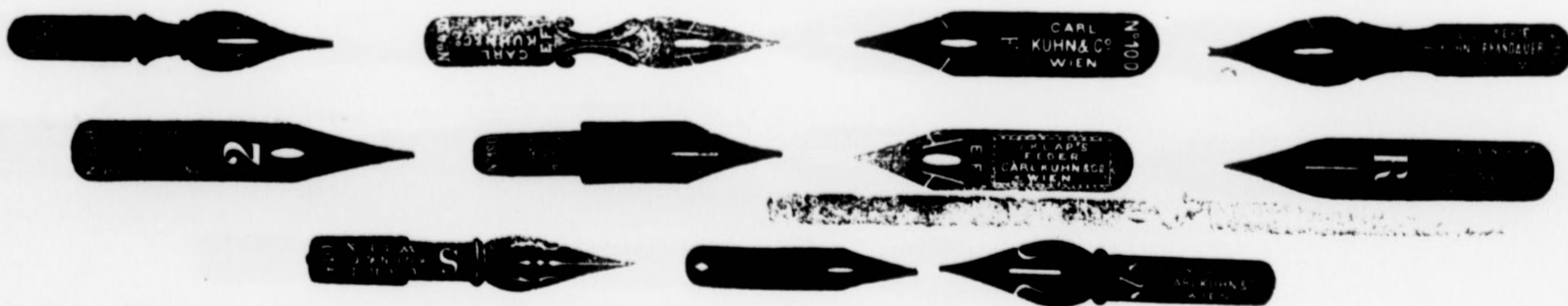
fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

Kuhn-féle **író-tollak** nagy választékban.

Különféle levélpapírok. (Röntgen-féle sugaraknak ellenálló, kerékpár-jelvényes stb.)

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.